

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05	cèn.ª pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65	»
Un any.....	2'50	»
Per dotzenes.....	0'45	»
Núm.ª atrassats des 2.ª tom...	0'06	»
Id. id. des 1.ª tom...	0'07	»

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT. N.º 11.

Fòra Palma. Dins Mallorca.	{ 3 mesos....	0'85
	{ 1 any.....	3'25
Dins España...	{ 3 mesos....	1'00
	{ 1 any.....	3'50
A Ultramar y s' Estrangè...	{ 3 mesos....	1'50
	{ 1 any.....	5'00

DESDITXES.

(ACABAMENT.)

En Ramon havia vista entre sa multitud sa cara simpàtica de sa infelís Margalida. ¡Pòbre atlòta! Ella també l'havia vist à ell, y tremolava com una fuyela de poll.

Descolorida y contristada, pareixia sa estàtua d'una Verge Dolorosa. ¡Ah! En Ramon may, may, l'havia trobada tan hermosa com à n'aquell instant. Tots els recòrts de sa séua infància se presentaren devant ell. Recordava ses moltes vegades qu'havia jurat estimarla.

—¡Oh! jò som un ingrát; un perjur; (deya entre ell mateix.) ¿Com es possible que jò haja pogut creure que poria estimá un'altre dòna? ¿Com es possible qu'haja tengut aufegat dins el méu pit aquest amor, tan fòrt y tan pur com he sentit y torn sentí per na Margalida? ¡Ah, pòbre atlòta! Ella que m'estimava tant, quant haurá sufrí! Més ja 's cayguda, gracies à Deu sa bèna que cegava es méus uys. Basta ja.

Y diguent axò amb so còr traspasat de dolor s'ajonoyá, y un mar de llágrimas inundava sa séua cara.

—¡Quantes vegades hauré ofès à Deu amb sa méua mala vida! (deya.)

Y arrepenit resolgué mudá de costums y fé una vida cristiana amb compània de na Margalida, amb la qual havia resòlt y jurat à n'aquell moment à sa presència de Deu, de no tení altre espòsa sinó ella.

Amb aquest propòsit alsá els séus uys à Maria Inmaculada y demanantli que li ajudás y donás fòrsa per cumplí tot lo que s'havia proposat sortí de l'Iglesia y se dirigí à ca na Clementina.

Amb pòques paraules li digué sa séua resolució.

—Creumè, (deya ell;) jò no te poria fé felis; jò estimava un'altre, y l'estimava desde nin. Es casarmè amb tú era solament per complaure es méus pares qu'aferrats à s'interés volían una atlòta més rica que sa qu'havia elegit es méu

còr. Mes ara he conegut que no devia enganarvós més.

Y procurant escusarsè lo milló que sabé se despedí d'aquella atlòta que com una estorada y amb ses llágrimas à n'els uys havia escoltada s'estraña relació d'En Ramon sense tení paraula que contestarli. ¡Ah! no vos poreu figurá lo que na Clementina l'estimava ja. Aquell sense fé cas d'ella partí com un cohuet y se presentá à n'els séus pares. Sense turbarsè los esplicá sa séua firme resolució de casarsè amb na Margalida y ses rompudes relacions amb na Clementina. ¡Oh! aquells pares quedaren frets.

—¡Tú ests un lòco! (li deyan.) ¿Que dirá sa gent?

Mes aquell, demostrantlós es desitx que tenia de torná seguí una vida cristiana y d'essè un fíy obedient y un espòs amorós, sentí à la fi d'aquells pares s'aprovació y es consentiment de casarsè à n'es séu gust. ¡Ah! no vos poreu pensá s'alegría d'aquell pòbre atlòt. Corre depressa à veure na Margalida. Torná parlá amb ella, y aquell amor puríssim torná dominá aquells còrs tan sensibles y apassionats.

Després de poch temps d'havé succehit axò, En Ramon y na Margalida quedaren units pera sempre amb sos llasos del sant matrimòni.

Na Clementina heu sabé y plena de disgust resolgué tancarsè dins un convent. Bé n'hi féren de reflexions; bé s'hi oposaren els séus pares, però rès la fé mudá. Ella deixant ses pompas se retirá del mon, y al cap de poch temps prengué es vél blanch à un convent de Carmelites descalses.

Passá es temps y pareixia que totes ses desditxes ja s'havian acabades p'En Ramon, però no era axí.

Havia passat poch més d'un any, y sa salut de na Margalida era molt delicada. Tants de sufriments havían mòrt aquella pòbre criatura. No bastá per torná s'alegría à n'aquell còr, ni s'essè espòsa d'En Ramon, ni es vertadé amor qu'aquest li tenia, ni es remeys, ni rès creat fonch capás de fé cobrá sa salut à n'aquella pòbre criatura. Una fèbre consumí sa séua ecsistència, y després de

havé viscut poch més d'un any en compània des séu estimat espòs, espirá com una santa dins els brassos d'aquest. No vos poreu figurá es desconsòl d'aquell pòbre atlòt. Tot havia acabat per éll.

Per una rara casualitat, pochés dies després d'havé mòrta na Margalida, na Clementina havia professat. Ses pòrtes des convent s'havian tancades pera sempre per aquella jove tan hermosa. Es séu nòm estava borrat pera sempre del mon. Sor María de la Mercè era es qu'havia près en sa séua professió. Aquella mònja fonch un modèlo de virtuts y humildat. ¡Ah! qu'estava de satisfeta d'havé canviat sa vida de desengañs é inquietut amb sa qu'ara tenia de pau y dulsura.

Quant En Ramon sabé que na Clementina havia professat, esclamá:

—¡Oh! dues dònes m'han estimat y à ses dues les he perdudes pera sempre amb sa méua mala vida. Elles, miranthó bé, están milló que jò: una es à n'el Cèl, s'altre ha cercat es vertadé camí per arribarli. ¿Y jò, touto, que faré si me qued al mitx del mon? ¿Encara més desengañs? ¿Encara més penas? ¡Ah! no. Jò també vuy assegurá una vida milló, y d'aquesta manera un dia poré aná à reunirné amb sa séua compània à n'el Cèl.

Féta aquesta resolució arreglá ses séues còses y cercá sa soledat des camp à una possessió lluny de Ciutat més de sis hores y distant d'un poblet ménos d'un quart. Baix d'una cordillera d'altívolés montañes, entre oliveres y garrovés, s'hi axecavan ses clivellades parets de una casa forana. Allá elegí y determiná En Ramon acabarhi es séus dies. Ses séues rendes pensá emplearlès amb aconsolá à n'es desgraciat y en fé òbres bones y axí heu fé; des cap de poch temps aquell jove abans tan elegant, tan alegre y tronera, digamhó axí, semblava un vertadé hermitá dins aquella soledat. Sa mòrt des séus pares el posá amb posició de quantiosos bens. Mes éll no mudá de vida. Ocupat en millorá ses séues tèrres y en repartí es séus productes amb òbres de caritat, era estimat y respetat de tots es qui el coneixian. Tot era p'es

pòbres. Aquell poblet el tenia com un àngel protectó; sa séua Iglesia quedá renovada y embellida à còstes séues; amb una paraula, En Ramon trasformá aquelles soledats amb un vertadé paradís. ¡Oh, y com se tenia per felís! No haguera camviat aquella pau ni per tots es bens del mon ni per ses més encumbrades distincions. Entre aquella gent rústica y senzilla respirava sa vertadera fè evangèlica y sa vertadera humildat cristiana. Mes ¡ay! no cregueu qu' En Ramon à pesá d' essé tan bõ no fós calumniat. ¡Oh! si; ell heu va essé y molt. Es séus antichs coneguts se burlaren d' ell veient lo tan humil y tan fervorós. No faltaren llengos verinoses que per denigrarló s' inventaren qu' allá, en ses séues jovintuts, amb un desafió havia mòrt un homo, y ara, plé de remordiments, havia emprés aquella austera vida; altres que perqu' havia mòrt sa dòna de disgusts..... y moltes més calumnies per l' estil.

Mes éll de rès fé cas. Seguí sempre p' es vertadé camí de sa virtut sense turbarsé per rès. Modèlo de resignació disfrutá aquella vertadera tranquilat, que 'n vá se pretén trobá amb sos bens y riqueses del mon y amb sa volubilitat é inconstancia de ses séues criatures.

UNA SEUVATGINA.

—¡Ay, qu' es de fosca y faresta!
Qu' es de nègre aquesta nit!
Ni una petita estrelleta
Se veu brillar Cèl endins!
Cau la pluja y lo vent siula.
¡Quin reàu que fa tant trist!
¡Quins tròns y quines centelles!
Aném, mareta à dormí.
—No tengues ¡òr filla méua.
Calma prest ton esperit
Y no temes, may, no temes,
Quant ton còr está tranquil.
Si vòls de ta bona mare
L' amorós consell seguir
Sòls à Deu sempre has de tème
Qu' ell guarda de tots perills!

MESTRE ESCRIVIU.

(Antes Mèstre Juan Escriuiu.)

XEREMIADES.

Reunida sa Junta de Redactós de L' IGNORANCIA, resolgué comensá es quart Tom d' aquest Setmanari, introduhinthí millores en benefici d' els séus lectors, vista sa aceptació que continuava mereixquent de tothòm. S' actual directó doná ses séues rahons per deixá d' esserhó del Tom quart y li varen essé ateses per sa Junta, nombrantsé nou directó; per lo mateix desd' avuy tots els corresponsals y demés persones que vulgan enviá escrits à n' el Setmanari

farán favó de remetrellós à s' Administració d' aquest periòdich, Cadena de Còrt, número 11.

Es nòstros Retgidós en trobá llet adulterada en lloch de tirarlé, perque no fassa mal à ningú, l' envían à ses dònnes de la Pietat. ¿Que deuen tení es ventrey à pròva de compostures, ó sa carn d' ase, aquestes pòbres dònnes?

Els qui fan de testimoni qu' estigan alèrta à n' els Batles de ses viles que n' hi ha qualcun que no vòl testimoni, y si 'n tròba los fa dú à sa presó. Per lo mateix, alèrta mosques.

Amb aquest número acaba es Tercé Tom d' es nòstro modest Setmanari que ha obtengut sempre d' el públich més favor que no se merexia, segurament perqu' ha procurat dí ses veritats à tothòm.

Va comensá amb pòchs Redactós encara que bònns y amb uns quants corresponsals. De cada dia sa séua redacció ha anat augmentant de personal y de material, y avuy se pòt dí que baix de aquest concèpte té sa vida assegurada.

Ha enseñat de lletgi es mallorquí à tothòm, y molts comensan ja à sebrerlò escriure, qu' encara es més difícil. Els redactors mateixos no creyan que tengues tanta vida, y com regoneixen es bé qu' ha fet y es qu' encara pòt fé, están resòlts à fé tota casta de sacrificis perque pas envant y se col·loch à sa altura que se deù havé de col·locá amb el temps, perque sia sa baga que mos ferm à tots amb s' amor y sa civilizació vertadera de sa nòstra terra.

COVERBOS.

Un señó escripté à un amo en castellá aquestes festes que li enviás «cuatro pares de gallinas.» L' amo li enviá quatre galls véys, amb uns esperons d' un forch.

Quant el va veure li digué:

—Sant homo, ¿y que féreu? Vos demanava vuyt gallines y m' enviareu quatre galls.

—Ah, no señó. Vostè perdon. Jò encara duch sa carta demunt. Mirasé que diu: «cuatro pares de galinas.» Y es pares de ses galines son els galls.

Si hagués escrit en mallorquí, axí com nòstros, rès d' axò li haguera succehit.

Quant hey havia tanta febre per posá à sa Rifa de Nadal, se reuniren varies criades à menjencar ses séues esperan-

ses. Totes duyan s' idea demunt es nas de que qualque còsa los havia de tocá, al manco s' *aproximissió* ó es *reintengo*. N' hi havia una que ja se feya fé es cantarano, y ja volia comprá s' *Historia de Matilde*, y una reconera per posá sa llumanera perque prest s' havia de casá; per últim comparegué una joveneta guapeta, de cabeyes onats, y més llesta que totes ses que formavan es rollet, y los diu:

—Allòtes: ja poreu fé y desfé; si trèch sa gròssa, ja he determinat à ne quin Bauch he de dú es doblés per més seguretad.

—¿Y ahont los vòls col·locá? (preguntá sa més véya.)

—Ydò, ja heu sabeu, à n' es *Banch de s' Oli*. ¡Ja 's de rahó! Mirau si he filat bé la còsa!

—Rès més acertat, (respongueren à còro ses tertulianes.) Y à n' els altres que los s' en dugan.

Quatre camarades de diferentes nacions, y qu' havian estodiat plegats, un día se toparen à un cafè, y com es natural, tots se demanaren per sa salut y per sa séua professió; un era metge, s' altre mèstre d' escola, s' altre enginè,... ¿y s' altre?... s' altre no deya rès.

—¿Y V., en qué se ocupa? ¿qué profesión ha escogido? ¿qué eres?

—¿Quién? ¿Yo?... yo?... yo soy quinto de España.

Y tots quedaren amb sa boca ubèrta perque no 'u entengueren.

—¿Còm es, (preguntaren à un soldat soiz,) qu' à sa vòstra terra son tan bònns tiradós?

—¡Oh! perque allá feym ecsercisis posant à n' el *blanco* es retrato de sa sògra.

—¡Ah!.....

PERROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Molt milló es perdoná que tení rencor.

SEMBLANSES.—1. En que té canons.
2. En que 't fan ballá.
3. En que mossega.

TRIANGUL....—Ventaya-Ventay-Venta-Vent-Ven Vè-V.

XARADA.....—Co-ma-ra.

PREGUNTA....—Es de sa sal.

CAVILACIÓ....—Bestard.

ENDEVINAYA.—Un xigarro.

Dins aquest tom, además de lo que conté sa taula alfabètica siguent, s' han publicats: 488 xeremiades; 248 coverbos; 79 geroqlifichs; 516 semblances; 5 quadrats de paraules; 69 cavilacions; 66 fugues de lletres; 79 endevinayes; 78 crides; 5 anuncis; 5 anagrames; 44 trianguls de paraules; 61 xarades; 77 preguntes; 5 logogrifios; y 1 cifra.

TAULA ALFABÈTICA

de tot lo contengut en aquest tercer tom de L'IGNORANCIA que comprèn des nùms. 161 fins el nùm. 240
corresponents à sa temporada de 8 Juriol de 1882 à 12 Jané de 1884.

ESCRITS EN PROSA.		D' EN GUIEM BENINYOY.		DE POQUET y CLARET.	
	NUM. ^s		NUM. ^s		NUM. ^s
Carta notable.	194	Convèrsa de dos pagesos.	199	¿Que 'n tendrém d' aygo?	171
Classes d' ametlers de Mallorca y fruyts que fan.	200	Maddè Misèria.	182	Un congrés de dònnes.	173
Es mòros vénen.	197 y 493	Calamitats.	207	S' estèl amb còua.	174
Carta notabilíssima.	176	Sa llejenda des Còlera.	222	Carré des Banch de s' Oli.	180
Remey per curá mal de caixal.	187	Un sòmit.	225	Dins un tren.	207
Cartes notables.	193 y 220	Un bossí d' història d' una pessa de dos.	207	Sa botella miraculosa.	164
Invocacions de la Vèrge Maria en Mallorca.	213	Qualque còsa.	209	Sa teoria y sa práctica.	173
Miracles de la Marc-de-Deu de Lluch.	213 y 214	Pensaments.	221	Memòries d' una crida.	181
Na Maria.	251	Un pòch de tot.	258	¡Heu farán. No heu farán!	183
Un pòbre errat de contes.	236	Carta d' un estudiant.	206	Un ase la se va menjá.	184
Mòdes.	208	Consequències d' es lujo.	212	No la cerques per dins balls.	187
Vocabulari en vers.	234	Axò va per elles.	165	Còpia d' unes ordonanses.	191
Tot pòt essé.	161	Al Escel-lentíssim Señor Don Silencio.	168	Ses persones ilustrades.	193
Adios Born.	175	Mallorquins, á Lluch á Lluch.	213	Sa rondaya d' els tres moixos.	196
Una reunió de confiansa.	227	Sa Comissió de monuments.	217	S' interés es mala bèstia.	216
Santa Praxèdis.	163	Mes sobre sa Comissió de monuments.	219	Certámen de L' IGNORANCIA.	161, 162, 164, 163, 168, y
Ses sògres d' avuy en día.	170	Baños y baños.	166	Lo del día.	180
S' ilusió.	206	Lletgiuhó.	206	Hòmes, homonets y homoniquèus.	210
Correspondència de Barcelona.	185, 201, 212 y 230	Correspondència de Felanitx.	191	Axò va per ells.	164
Comunicat.	169	La vida del mariné.	178 y 179	Estravagancies.	167
Quart manament.	190	Quin estiu.	162	Ses tres branques verdes.	215
Congrés famellut.	195	Bòna llimosna.	180	Desditxes.	239 y 240
Un mal bossí.	196	Un viatge de recreo.	161 y 162	Es cègo de Bellver.	220
Lo Calvari.	198	Es carro de la Beata.	165	Mares, maretas y maragasses.	227 y 228
Pòbres de pòbres.	201	Sa festa de Sant Matgí.	167	Es sestetos.	207
Cuadret de costums.	203	Sa maleta des Còmpte.	171 y 172	Sa formíguera.	179
El Purgatòri del Art.	205	La vila de Soller.	174	Es presidi à Sant Francesch.	188
Les Vèrges.	228	Un duro á conta y mitat.	175 y 176	Cocarròys.	194
Es Teatro.	229	La mòrt.	177	Paga é cala.	195
Pensaments.	229 y 231	Ses botines de na Pèpa.	181	Xauxa.	204
Arquitectura clàssica.	233	Sa Missió.	183	Eureka.	208
Una romántica.	233	La fí del mon.	184	Els bandeljats.	211
Dòna Veritat.	235	Ses bònnes festes.	185	Més música.	211
Un ateo.	236	Es fèrro carril mallorquí.	186	Desequilibri.	214
Rondaya.	226	Es día d' els Reys.	187	La Seu plena d' òus.	224
Una paraula franca.	235	Sa donació.	188 y 189	Fòra usurers.	234
Una maneta á ses dònnes.	168	Un àngel.	189	Aqueixes novèlles.	223
Regles d' economia privada.	182	Sa botella de ví hò.	190	Rondaya.	183
Es conte de l' any.	186	Es carnal y sa corema.	192	Cartes notables.	185
Broma elástica.	191	Sa penitència d' es sigle XIX.	194	Esperansa.	232
Petició.	192	Sa nevada.	197	En Ramon Llull.	212
Crònica curiosa.	200	Un arrendament.	199 y 200		
Un bòn consey.	205	Els bastaixos nòus.	203		
Sa mentida castigada y sa veritat premiada.	204	Còses fondes.	209		
Ganga extraordinària.	205	Es terremoto d' Ischia.	225		
Quatre paraules sobre es jòch.	218	Bòns conseys.	224		
Sa pò no es rès si la vòlen veure.	223	Els mòrts.	230		
Un etsèrcit de lladres.	226	La fònt de la vila.	237		
Tal còm se sembra se cuy.	229	Attacus pernyi.	209		
Un cas raro y original.	234	Historieta.	201 y 202		
Quin vòl dí n' ha de sentí.	237	Ses novèlles.	221		
Còses més amargues que sa fèl.	237	Dos camarades.	222		
Declinació d' es borratxo.	238	Armadans y espanyols.	230		
Bellèms.	239	Quant es madura cau.	232		
		Un meige.	169		

ESCRITS EN VERS.

Epigrames.	164
A mos fills.	239
La festa de Sant Bernat.	167
Carta à un poeta.	184
A mon estimat mèstre Don Jaume Lluch.	216
Epigrama.	211
Cansó popular de la Vèrge.	213
Sa gent del còlera.	216 y 217
Molts àns.	217
Quatre ponselles.	221
Aguinaldo.	238
Entremés.	221

Epigrames.	D' UN ARRAVALENCH.	251	El Pastor.	222	DE P.	Epitafis.	177 y 251
Axò va per ells	D' ANGELA ROBIÒL.	168	***	240	DE P. A. C.	A mon amich A. B. P.	176
Recòrds d' una cansó.	D' UN ATREVIT.	191	Resnècte à sa velluria	184	D' UN PETISCURRIS.	Es méu cusset.	178
Bòna excusa té es malalt.		192	DE K. W.		D' EN PERE.	Glòses.	186
Uns quants mots de veritat.		211	D' UN LLORENS MAL CASADÍS.		DE P. P Y M.	Epigrames.	218
Epitafis.	D' EN BIEL.	251	Lleña à ses dònes.	162	DE P. G. F.	A Nòstra Señora del Rosari.	226
Comparansa.	D' UN CABALLERO ANDANTE.	213	Comparansa	162		A les Santes Vèrges.	228
Epitafis.	CASTAÑOLERA.	178	Un mercat de dònes.	165		Clamors de les ànimes del Purgatòri.	250
Epigrames.	DE M. DÜLEY.	161	Un famellut	167		A les santes ànimes del Purgatòri.	250
Sant Ròch dèya à Sant Silvestre.		169	D' UN LLUCHMAJORÉ.			Al Esperit Sant	251
Cantarelles.		187	Veritats amargues.	212		A Maria Puríssima	252
Ponselletes. 	DE E.	163	Codolada	221		Lo Sant Advent	254
Epigrames.		174	Pregunta y respòsta.	221		A la Puríssima Concepció	255
Epigrames.	DE ELL.	170	Vèssa	182		A la Santa Esperansa.	257
Epigrames.	D' UN ALTRE ELL.	170	El Jurament de lo Conqueridor.	258		A lo neixement del Fill de Deu	259
Homeopatia.	D' UN ESTUDIANT DOBLEGAT.	163	Gòigs à la Vèrge de la Grada	185		DE PERE PASCUAL.	
Epitafis.	DE MESTRE ESPERANSA.	230	D' UN MENESTRAL.			Epigrames	251
A. B. C.	D' UN EMPLEAT D' ES CARRIL.	232	Epigrames.	187		DE P. R. G.	
Quatre veritats à n' els jugadós.	DE NA FLORETA.	257	DE JUAN MESTRE Y MESTRE.			A ma estimada amiga F. M.	252
Consey.		168	Los tres viatges des bot Amor.	228		D' UN REDACTÓ.	
Sa conquista.		188	Epitafi.	251		Als ignorants.	165
A una Seuvatgina.	D' EN FEROSTAS.	222	D' UN MANUSCRIT VEY.			D' EN RICARD CRUEÑES.	
Vergoña y descaro		170	Dècimes desbaratades	255		S' envèja y en Figaró.	225
Epitafis.		178 y 250	Glòses desbaratades.	258		D' EN SILENCIO.	
Epigrames.		195, 215 y 251	DE NAUJ ERTSEM.			Una ponsella.	161
Una petaca per mòstra		194	Epigrames	161		Carta à Don Llorens mal casadís	166
Cercá llana y romandre tós.		207	La ocasió fá pecá.	172		Papayones	173
Llamentos d' un véy casat		215	Ma fruyta.	175		D' UNA SEUVATGINA.	
Còses del mon.		226	Sa tórtora y sa dòna.	180		Epigrames.	164
Un ramellet de ponselles.		227	Ases	190		Un ex-enamorat.	168
Els cinch actes del drama de la vida.	DE UN FULANO.	174	Escena no sé quantes de sa comèdia no sé quina	192		A la mare del mariné	169
Felanitx	DE F. A. P.	187	Mon amor.	195		Recordansa	175
A na Catalineja Bosch y Sansó.		189	Declaració d' amor	196		A Son Quint.	185
Carnaval		193	Fruyt y penitència d' aquesta corema.	197		A mon estimada amiga P. R. y S.	191
Un xigarret	D' UN FUMADÓ.	203	Lo méu bot.	218		Comparansa	194
Epigrames. 181, 187, 192, 197, 203, 204 y	DE MESTRE GRINOS.	208	Carta de passa-temps.	225		Una escena de sa comèdia del mon	198
Capritxos d' atlòtes		190	DE NAUJ SUOT.			A la Vèrge de Lluch.	214
Llamentos d' una jamona		201	Epigrames.	161		A Magdalena Mateu	219
Sa vida d' es pastó		203	D' UN NEBOT D' ES RONDAYÉ.			Contestació à una Floreta	224
Rellòtge metafòrich de la mòrt.		229	Demunt es Mòll	175		A ma estimada amiga C. G. de M.	254
Epitafis.	D' EN GERÒNI TÒNI.	250	Un ciudadá y un pagès	176		Un sòmit	255
Ses quatre retgles.	DE G. A.	203	Pòbre véll	180		A una tórtera.	256
Venjansa		224	Còm més fan manco en tenen	195		A n' el miñonet Jesús.	257
Es lleons	DE H.	166	Sa despedida.	209		DE SUOT ARREVALENCH.	
Soneto de pèu forsat.		171	Les dos doncelles	212		Llamentos d' una fadrina.	227
Epitafi.	D' UN HOMO SULL.	251	DE NOBODY.			DE TÚ Y ÉLL.	
Cant	DE JUAGASA.	195	Epigrames.	215		Soneto de pèu forsat.	171
Rundaya	D' EN JORDI DES RECÓ.	181 y 210	Epitafis	178		DE TÒFOL CALIU.	
Epigrama.	D' EN J. B.	185	Defènsa de ses dònes	164		DE TÒNI VICENS SANTANDREU.	
Pòbres de pòbres. va dí Sant Pere.		193	El dissapte.	174		Vuytenes à la Santíssima Trinitat.	206
No tenen perdó de Deu.		194	El dia d' els mòrts	177		D' EN TINET.	
Epigrama.	EL SENT JINJOL.	222	A la Vèrge de Monserrat.	185		Lo engañós qu' es el mon	209
Sa Pageseta	MESTRE JUAN ESCRIVIU.	208	Ases y somères	189		Glòses.	215
Doctories d' un pagès		220	Quatre ponselletes per una corona de dòl.	179		Carta	220
Anyoransa.		220	Es còll de la batalla.	186		A ma estimada	254
Fogonèus		221	Porto-Colom	188		S' ambició.	258
			Una venjansa bárbara	196		D' EN TRESCALESTOTES.	
			En Pèp d' Aubeña	199		Una música à les Vèrges.	228
			A n' Ayna.	200		D' UN VÉY.	
			Un molí de vent.	202		Soneto de pèu forsat.	171
			Epigrames.	204		D' EN VICTOR VALENZUELA.	
			Els Reys	239		Una llimosna p' el pòbre cégo	204
			DE PERE D' A. PENYA.			D' EN VELIS NÒLIS.	
			Poncelles per una corona de dòl.	251		A ma germana.	215
			DE POQUET Y CLARET.			Poesía.	215
			L' àngel y el miñó.	178		DE X.	
			Un bòn consey	205		Glòsa popular.	162
			Epitafis.	250		Fadrinets badau els uys.	208
			DE TRES PERDUTS.			Dècima.	208
			La aubada.	161		Epigrames.	251
			DE UN PERDUT TOT SOL.			DE XARÒGAS	
			La égira	161		Glòses que cantan els segadors.	164
			DE PEPA ANGUSTIES.			DE UN XEXANTÍ.	
			Poesía remèsa.	168		El carro triunfal de la Beata	219
			DE PAU PERE PÍFOL.			DE ***	
			A n' els téus uys.	169		Tot passa	229
			D' UN PAGÉS.			A na ***.	256
			Glòses.	172			